Maltractaments en la vellesa

Per Isidre Ferré el dt., 16/06/2020 - 17:12

El 15 de juny ha estat declarat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el Dia Mundial per a la Presa de Consciència de l'Abús i el Maltractament en la Vellesa. Un nom prou llarg però ben modest en les pretensions: tot just prendre consciència del problema. Per què un objectiu tan prudent?

El maltractament a la gent gran (psicològic, físic o econòmic, per acció o per abandonament) és un problema que sovint ens passa desapercebut, amagat rere les parets. Com altres formes de maltractament, podem arribar a creure que, pel fet que succeeix en l'àmbit familiar, és un afer privats i per això sovint resta en una penombra perillosa, soterrada. I si bé un cas ja és molt (rere cada agressió hi ha una persona irrepetible), veure'n la magnitud ens interpel·la com a societat. Per tant, el primer pas per combatre aquesta xacra és ser-ne conscient col·lectivament, com a comunitat.

Doncs bé, segons l'estadística del Departament d'Interior, el 2019 hi van haver a Catalunya 1.078 víctimes ateses de violència cap a la gent gran en l'àmbit domèstic (703 dones i 375 homes) i 1.045 denúncies, i no hi ha estimacions sobre la quantitat d'agressions no denunciades. Aquest 2020, a més, caldrà observar amb atenció què ha succeït en aquest àmbit durant el confinament dels últims mesos, un període en què les vulnerabilitats s'han vist agreujades.

«Vosaltres sou els fills [...] de l'aliança que Déu va fer amb els vostres pares», llegim als Fets dels Apòstols. Amb un altre llenguatge: les persones que viuen en la vellesa no són noses improductives, decadents, sinó les dipositàries del llegat que ens conforma personalment i comunitària. No parar atenció de la nostra gent gran, no voler mirar-los ni tenir-ne cura com la pell que ens constitueix, ens esquerda col·lectivament. I no respondre als abusos que pateixen, ens deshumanitza.